

شکار پره ؛ شکاری که بویی از مردانگی نبرده بود!

۲۸ دی ۱۴۰۱ ساعت ۹:۱۲

در این مورد شکارچی هنر و رشادتی بروز نداده است زیرا که اولاً در تفحص و صید، خود زحمتی نمی‌کشد، ثانیاً صید به قدری فراوان است که اگر چند تیر او خطا شود، مسلماً باز شکاری خواهد آورد.

یکی از شکارهای مرسوم در ایران که از دیرباز بین مقامات و دولتمردان ایرانی رایج بود «شکار پره بود». شکار پره یا جرگه تا اواخر دوران پادشاهی قاجاریه هم، در ایران رواج داشته است. محمد حسن خان اعتماد السلطنه در انتقاد از وضعیت این نوع شکار در عهد قاجار است که می‌گوید: این قسم شکار معمول این عصر فرنگیان است. پارکها را قوروق نگاه داشته و تقریباً شکار خانگی می‌کنند. در این مورد شکارچی هنر و رشادتی بروز نداده است زیرا که اولاً در تفحص و صید، خود زحمتی نمی‌کشد، ثانیاً صید به قدری فراوان است که اگر چند تیر او خطا شود، مسلماً باز شکاری خواهد آورد. این نوع شکارچیان حالت همان اشخاصی را دارند که صید حرم می‌کنند؛ چنانکه یکی از بزرگان فرنگ خود اعتراف به این مطلب کرده و وقتی با من می‌گفت وضع شکار ما مردانه نیست بلکه زنانه است و اقوی دلیل این است که نسوان محترمه در این قبیل شکارها حاضر شده، تنگ اندازی و شکارافکنی می‌کنند. این قسم شکار بسیار مذموم است؛ نه از هنرهای مردانه شمرده می‌شود که مایه افتخار باشد، نه از آیین فتوت و مروّت که شخصیمشتی شکار را در باغی محصور گرفتار کرده، راه فرار بر آنها ببندد و آنگاه شکار به دام افتاده را به گلوله و تیر از پا درآورد.»

منبع: فرخ سرآمد، روزنامه خاطرات اعتماد السلطنه، تهران، نشر نوین، ۱۳۷۰، ص ۵۵

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۴۹۰۵۲/شکار-پره-شکاری-بویی-مردانگی-نبرده-بود>